

delvis splittet, men dets Tilblivelse gjorde, at Sammenslutningen blev lige saa stærk som nogensinde. I dette Øieblik staar det nuværende Ministerium over for den gamle Opposition stærkere splittet end den Gang. Vi lovede vore Vælgere enige og sammensluttede at føre denne Kamp med Maadeholdenhed, Udholdenhed og Styrke (Berg: Fasthed.) Ia Fasthed, det ærede Medlem maa vide, at det er et Spørgsmaal, hvem der har Æren for denne Ministeriets Seir ved den gamle Oppositions Splittelse, om det er Ministeriet, der egentlig kan tilskrive sig Æren derved, eller om det ikke snarere er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og hans Meningsfæller. Kun dette beklager jeg ved den nuværende Situation, at, som sagt, det gamle Folkparti er blevet adspjaltet og paa en Maade, som det muligt vil blive vanskeligt igjen at helbrede.

Orde: De Herrer ville maatte tillade mig at motivere min Afstemning. Hvad jeg her skal tillade mig at udtale, er ikke aldeles overensstemmende med, hvad vi have hørt fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Grunden hvorfor jeg tager Ordet nu for at udtale dette, er at der foreligger en Stilling, der jo kan blive af den største Betydning med Hensyn til Fremtiden. Thi hvad der skal komme ud af denne Splittelse, er jo selvfølgelig det, at vi ogsaa derud af skulle tage Erfaring med, for at vi ikke i Fremtiden skulle gjøre os skyldige i de mulige Misgreb, som have ført til den Splittelse, der nu foreligger. Det er Grunden, hvorfor jeg her tager Ordet, og nu haaber jeg, at de ærede Herrer ville give mig Velvilje til, for at de kunne følge min Udvikling, nogenlunde udførlig at fremstille dette. De kunne maatte sige: Hvorfor tillægger jeg mig netop saa megen Vigtighed, at jeg vil gjøre det? Men saa udbeder jeg mig dog, at man muligvis vil tage Hensyn til, at jeg ikke som enhver anden Rigsdagsmand staar og taler alene paa min egen Valgkredsens Vegne, men ogsaa har et Hverv som ikke er saa ganske ringe med Hensyn til adskillige andre Medborgere. Det vil vise sig, at i enhver konstitutionel Stat kan der (Afbrudelse) — nu vil jeg ønske, at de Herrer, hvis de ikke ville høre mig, ville gaa ud af Salen. (Afbrudelse). Jeg har Ret til at udtale min Mening, og Salen er ikke bestemt til Konversation. Det er selvfølgelig ikke alene for at faae vedtaget en Finantslov, at en aarlig Rigsdag kommer sammen; men Befolkningen har ved at træffe sine Valg for 3 Aar ad Gangen en gyldig Ret til at faae visse Reformers gennemførte paa den Maade, som Forfatningen hjemler den. Naar Forfatningen har stillet os saaledes, at vi ere delte i 2 Kamre, og det ene Kammer vælges hvert tredje Aar, saa ligger det i selve Forfatningens Natur, at man maa vente, at der i de Aar, for hvilke Valget finder Sted, kan udrettes Noget

for den almindelige Fremgang. Dette kan ikke ske, uden at der finder en vis Samarbeiden Sted, og i den Henseende har et Ministerium i enhver konstitutionel Stat en Forpligtelse til at tage Hensyn til det Udfald, som Valgene have faaet. Det er nødvendigt at udtale det i Betragtning af, hvad der saa ofte er kommet frem, det er nødvendigt at udtale, at den Kamp som nu er ført, føres paa ingen Maade for at krænke Nogens Ret efter Forfatningen. Der er aldeles ikke Tale om, at Hans Majestæts Ret til at udvalge sine Ministre paa nogen Maade har været truet eller krænket ved de Udtalelser, der ere komne fra vor Side. Men paa den anden Side venter man, at Ministre tage Hensyn til den Forfatning, hvorunder vi leve, og denne Forfatning indeholder, for at Arbeidet skal gaa frem, som Betingelse, at Ministre fratrede, naar de vide, at de ikke have Befolkningens Flertal mod sig. Det er den konstitutionelle Tankegang i ethvert Land, at Ministre fratrede saasnart de erkjende, at de ikke have Folkets Flertal i begge Kamre for sig. Det er jo det, der ikke er sket, og det er det, der har fremkaldt den nuværende Stilling; men det har ikke blot fremkaldt den nuværende Stilling at et Ministerium er blevet uden at have Flertal i begge Rigsdagens Kamre, men der er sket det, som er det Uønskelige i en konstitutionel Stat, at et Ministerium har endog saa paa egen Haand udstedt en Bevillingslov i Stedet for at afvente, at Rigsdagen faar udført sit aarlige Hovedhverv, at skaffe paa sædvanlig Maade tilveiebragt en Finantslov. Denne Kjendsgjerning medfører selvfølgelig en ganske anden Stilling for de enkelte Medlemmer, og naar jeg nu her begynder min Afstemning saaledes, at jeg ikke vil give min Tilstemning til at bevilge Ministeriet Estrup en Finantslov, saa er det, fordi jeg tror, at det er det eneste korrekte Svar paa, at der for Øieblikket sidder et Ministerium, der har udstedt Bevillingen af 12te April forrige Aar. Ethvert Medlem, som bliver valgt herind i Thinget, har et vist Ansvar ogsaa for sit eget Bedkommende med Hensyn til, hvorledes han vil tage en vanskelig Stilling, og jeg for mit Bedkommende har ikke gjort mig skyldig i at komme herind den 1ste Oktober, uden forud at have overveiet, hvorledes man kunde komme ud af denne Stilling paa en forstandig Maade. Jeg har i den Anledning paa givet Sted som den Maade, der var den retteste til at komme ud af Stillingen, fremsat Følgende, og her maa det ærede Ministerium og de ærede Medlemmer tilgive, at jeg ligefrem udtaler mig om, hvad der egentlig talte bør siges, naar man nu staar ved Enden af Samlingen og afgiver et Nei. Det kan ikke nytte at være bagklog, naar man ikke i Tide har set, hvad der kunde gjøres. Min Mening er da altsaa den, og det er tilbørlig ogsaa udført her, at naar man sidder overfor et Ministerium, som har udstedt en provisorisk Finantslov, kan der aldeles ikke være Tale om at forhandle andre Love